

Ἰσχύς μου καὶ ὕμνησίς μου ὁ Κύριος (Ψαλμ. 117, 14)

Ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. (Ψαλμ. 145, 2)

Δρος Χαραλάμπους Μ. Μπούσια
Μεγάλου Ὑμνογράφου τῆς τῶν Ἀλεξανδρέων Ἐκκλησίας

ΚΑΝΩΝ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΓΙΟΝ ΕΦΙΠΠΟΝ ΜΕΓΑΛΟΜΑΡΤΥΡΑ
ΔΗΜΗΤΡΙΟΝ ΤΟΝ ΜΥΡΟΒΛΥΤΗΝ
ΕΛΕΥΘΕΡΩΤΗΝ ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΔΑΜΑΛΑ ΕΞ ΑΙΧΜΑΛΩΣΙΑΣ

Ἀθῆναι 2021

Ὁ ἔφιππος Ἅγιος Δημήτριος διασώστης ἀπὸ τὴν αἰχμαλωσίᾳ τοῦ Ἐπισκόπου Δαμαλαῖ.

Στὴν εἰκόνα τοῦ Ἁγίου Δημητρίου, τοῦ «καβαλλάρη» καὶ στὰ νῶτά του, εἶναι ἔφιππος σὲ μικρὸ σχῆμα ἕνας ρασοφόρος. Εἶναι ὁ Ἐπίσκοπος Γαβριήλ τοῦ Δαμαλαῖ, ποὺ τὸν ἔπιασαν αἰχμάλωτο ἐνῶ ψάρευε οἱ πειρατὲς τὸ 1603 καὶ τὸν πούλησαν στὸ Ἀλγέρι, σὲ ἕνα μεγαλοκτηματία μπέη, ποὺ τὸν πῆρε δούλο στὴν ὑπηρεσία του.

Ὁ Δεσπότης τοῦ Δαμαλαῖ κάποια ἡμέρα πῆγε γιὰ ψάρεμα μὲ τὸ καλαμίδι του. Στὴν ἀκτὴ ποὺ βρισκόταν ἔπιανε μόνο μικρὰ ψαράκια. Απομακρυνόμενος ἀπὸ αὐτὴν γιὰ πιάσει μεγαλύτερα ἔπεσε στὰ δίχτια τῶν ἀλγερινῶν πειρατῶν, ποὺ τὸν ἔπιασαν αἰχμάλωτο. Στὴν Ἀλγερία τὸν πούλησαν ὡς σκλάβο σὲ ἕναν μεγαλοκτηματία, ὁ ὁποῖος τὸν ἔβαζε στὶς πιὸ σκληρὲς ἐργασίες, νὰ σκάβει, νὰ ὀργώνει, νὰ μεταφέρει ἀσήκωτα ἀντικείμενα, ξύλα, πέτρες, σίδερα. Οὔτε νὰ βράδουα τὸν ἄφηνε νὰ ξεκουρασθεῖ. Τὸν ἔβαζε νὰ ἀλέθει καλαμπόκι στὸν χειρόμυλο. Βλέποντας ἡ κακούργα γυναίκα του νὰ ἔχει τὸ ἕνα χέρι ἐλεύθερο ἀπὸ τὸν χειρόμυλο τοῦ ἔδινε μὲ τὸ ἄλλο νὰ λικνίζει τὸ μωρὸ του. Ἐκεῖνος ἀπογοητευμένος αὐτομεμφόταν μὲ ἄκρα ταπείνωση καὶ ἔλεγε:

- Ἄχ Ἐπίσκοπε τοῦ Δαμαλαῖ. Δὲν εἶχες οὔτε νοῦ οὔτε μυαλά. Τὰ μικρὰ δὲν ἤθελες, τὰ μεγάλα γύρευες. Τώρα γύριζε χειρόμυλο, κούνα καὶ τὸν διάβολο.

Ἄκουσε τὰ λόγια αὐτὰ ἡ δόλια αὐτὴ γυναίκα εἶπε στὸν σύζυγό της, ὅτι ὁ δούλος εἶπε τὸ παιδί τους διάβολο, ἐνῶ ἐκεῖνος ἔτσι ὀνόμασε τὸ μαρτύριο τοῦ χειρόμυλου. Αποτέλεσμα ἦταν νὰ τὸν λιτσάρουν καὶ νὰ τὸν φυλακίσουν.

Στὴν φυλακὴ ὁ Ἐπίσκοπος σιδηροδέσμιος ἔκλαιε τὴν τύχη του καὶ παρακαλοῦσε θερμὰ τὸν Χριστὸ μας καὶ τοὺς Ἁγίους μας νὰ τοῦ συμπαρασταθοῦν καὶ νὰ τὸν ἐλευθερώσουν. Ἰδιαιτέρως παρακαλοῦσε τὸν μυροβλύτη πολιούχο τῆς Θεσσαλονίκης Ἅγιο Δημήτριο, ὁ ὁποῖος βρέθηκε λυτρωτὴς του. Τὴν παραμονὴ τῆς γιορτῆς του τὸν εἶδε στὸν ὕπνο του ἔφιππο στὸ καφεκόκκινο ἄλογό του νὰ σπεύδει στὴν φυλακὴ του καὶ νὰ τοῦ λέει:

-Σήκω, καβαλλίψευσε πίσω μου, νὰ φύγουμε:

-Μά, εἶμαι δεμένος, εἶπε.

-Ὅχι, εἶσαι ἐλεύθερος, ἀνταπάντησε.

Κάνει νὰ σηκωθεί καὶ νοιώθει ἀπελευθερωμένος ἀπὸ τὰ δεσμά.

Ὅταν ξύπνησε τὸ πρωῖ, βρέθηκε ἐλεύθερος στὴν Θεσσαλονίκη, στὸν Ναὸ τοῦ Ἁγίου, ὅπου οἱ ἐπίτροποι παραξενεμένοι ρώτησαν καὶ ἔμαθαν τὸ θαυμαστὸ γεγονός. Ὁ Ἐπίσκοπος Γαβριήλ δόξασε τὸν Θεὸ καὶ τὸν Ἅγιο Δημήτριο καὶ μπῆκε σὲ ἓνα καράβι, γιὰ νὰ πάει στὸν Πόρο καὶ ἀπὸ ἐκεῖ στὸν Δαμαλᾶ, στὸ ποιμνιὸ του, ὅπου τίμησε ἰδιαίτερος τὸν ἐλευθερωτὴ τοῦ Ἁγιο Δημήτριο. Ἀπὸ τότε στὰ εἰκονίσματά του ζωγράφιζαν πίσω ἀπὸ τὸν ἔφιππο Ἅγιο Δημήτριο καὶ τὸν ρασοφορεμένο Δεσπότη.

ΚΑΝΩΝ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΓΙΟΝ ΕΦΙΠΠΟΝ ΜΕΓΑΛΟΜΑΡΤΥΡΑ
ΔΗΜΗΤΡΙΟΝ ΤΟΝ ΜΥΡΟΒΛΥΤΗΝ
ΕΛΕΥΘΕΡΩΤΗΝ ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΔΑΜΑΛΑ ΕΞ ΑΙΧΜΑΛΩΣΙΑΣ

Ἡ μνήμη αὐτοῦ τελεῖται τῇ ΚΣΤ΄ Ὀκτωβρίου.

Ποίημα Δρος Χαραλάμπους Μ. Μπούσια

Εὐλόγησαντος τοῦ Ἱερέως τὸ Κύριε εἰσάκουσον, μεθ' ὃ τὸ Θεὸς
Κύριος, ὡς συνήθως, καὶ τὸ ἐξῆς·

Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ὁ ἐπακούσας Δαμαλᾶ Ἐπισκόπου
φωνῆς δεήσεως, Δημήτριε μάκαρ,
ὄν πειραταὶ μετήνεγκον εἰς τὴν Ἄφρικήν,
εὐσθενές, αἰχμάλωτον καὶ ἀπελευθερώσας,
μυροβλύτα Ἅγιε, τοῦτον, ῥῦσαι δουλείας
δυσχερειῶν καὶ θλίψεων πολλῶν
τοὺς σὲ φωνοῦντας ἐν βίου στενώσεσι.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὁ ὑσιωπήσομεν ποτέ, Θεοτόκε,
τὰς δυναστείας σου λαλεῖν, οἱ ἀνάξιοι.
Εἰ μὴ γὰρ σὺ προΐστασο πρεσβεύουσα
τίς ἡμᾶς ἐρῶύσατο ἐκ τοσοῦτων κινδύνων;
Τίς δὲ διεφύλαξεν ἕως νῦν ἐλευθέρους;
Οὐκ ἀποστῶμεν, Δέσποινα, ἐκ σοῦ·
σοὺς γὰρ δούλους σφῆξαι ἀεὶ ἐκ παντοίων δεινῶν.

Εἶτα ὁ Ν΄ Ψαλμὸς καὶ ὁ Κανὼν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·
" Δημήτριε, αἰχμαλώτων εἶ ἐλευθερωτής. X. "

ᾠδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Δημήτριε Μάρτυς, τοῦ Δαμαλᾶ
ὁ ἐλευθερώσας
τὸν Ἐπίσκοπον ἐξ ἐχθρῶν
δουλείας, παθῶν τοὺς σοὺς ἰκέτας
χαμαιζηλίας ταχὺ ἐλευθέρωσον.

Ἡγίασας αἵματος ἐκροαῖς,
 Δημήτριε Μάρτυς,
 χθόνα νύμφης Θερμαϊκοῦ,
 ἦν ἀπηλευθέρωσας δυνάμει
 τῇ σοὶ δοθείσῃ θεόθεν, πολὺάθλε.

Μὴ παύση πρεσβεύων ὑπὲρ ἡμῶν,
 Δημήτριε, πίστει
 ὡς ταχὺν ἐλευθερωτὴν
 πιστῶν, σὲ τιμώντων εὐσχημόνως
 ἐκ τῆς ἐχθρῶν ἐπηρείας καὶ μήνιδος.

Θεοτοκίον.

Ἡ πάντων ἐν δίναις καταφυγῆ,
 βοήθει, Παρθένε,
 τοῖς τιμῶσί σε εὐλαβῶς,
 καὶ σπεύδουσι, Κεχαριτωμένη,
 σὴ ἀρωγῇ ἐν δειναῖς περιστάσεσι.

ᾠδὴ γ΄. Οὐρανίας ἀψίδος.

Τεῖχος καὶ προστασία
 σὲ ἀληθῶς ἔγνωμεν
 Θεσσαλονικεῖς ἐν κινδύνοις,
 Μάρτυς Δημήτριε,
 ἐν μάχαις τὸν κατ' ἐχθρῶν
 περιφερόμενον πλῆθος
 εὐσεβούντων ἔφιππον
 προασπιζόμενον.

Ῥῦσαι πάντας εὐχαῖς σου
 μαρτυρικαῖς θλίψεων
 καὶ αἰχμαλωσίας ἰκέτας
 χάριτος θείας σου,
 ὃ ἐκ δουλείας ταχὺ
 ἐλευθερώσας τὸν πίστει
 Δαμαλᾶ Ἐπίσκοπον
 καταφυγόντα σοι.

Ἰσχυρόν σε προστάτην
 καὶ λυτρωτὴν τάχιστον
 ἔχομεν οἱ δεδουλωμένοι,

Μάρτυς Δημήτριε,
τῇ ἀπληστία, στερῶρέ,
ὁ ἐξ αὐτῆς διασώσας
Δαμαλᾶ Ἐπίσκοπον,
αὐτομεμφόμενον.

Θεοτοκίον.

Εὐεργέτην τεκοῦσα
ἡμῶν ψυχῶν, Δέσποινα,
Κεχαριτωμένη Παρθένε,
κόσμου διάσωσα,
δὸς οὐρανόθεν ἡμῖν
εὐεργεσίας σου πλοῦτον
Δημητρίου Μάρτυρος
θείαις ἐντεύξεσι.

Διάσωσον,
ὡς Δαμαλᾶ τὸν Ἐπίσκοπον ἐκ δουλείας,
τοὺς προφέροντας εὐλαβῶς σὴν κλῆσιν, Δημήτριε,
παθῶν ἐν δουλείᾳ κατακειμένους.

Ἐπίβλεψον
ἐν εὐμενείᾳ, πανύμνητε Θεοτόκε,
ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν
καὶ ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

**Αἴτησις καὶ τὸ Κάθισμα.
Ἦχος β΄. Πρεσβεία θεορμῆ.**

Ελευθερωτὰ Θεσσαλονίκης ἔφιππε,
καὶ τοῦ Δαμαλᾶ τοῦ Ἱεράρχου, Ἄγιε,
θαυμαστὲ Δημήτριε,
ἐλευθέρωσον πάντας ἰκέτας σου
τῆς ἀπληστίας πάθους καὶ ἐχθρῶν
μανίας ἰσχυῖ θεοσδότῳ σου.

ᾠδὴ δ΄. Εἰσακήκοα, Κύριε.

Αἰχμαλώτων ἐκλύτρωσις
καὶ ἀπελυθέρωσις τῶν τιμώντων σε
ἐξ ἐχθρῶν μανίας πέφηνας,
μυροβλύτα Ἄγιε, Δημήτριε.

Ἴσθι πάντων ἐν θλίψεσιν
ἀντιλήπτωρ, Μάρτυς στερῶρέ, Δημήτριε,
Δαμαλᾶ ὁ τὸν Ἐπίσκοπον
ἐξ ἐχθρῶν δουλείας λυτρωσάμενος.

Χάριτί σου διάσωσον
ἐξ αἰχμαλωσίας παθῶν σοὺς πρόσφυγας,
ἐλευθερωτὰ Δημήτριε
τῆς Θεσσαλονίκης, χαριτόβρυτε.

Θεοτοκίον.

Μητροπάρθενε Δέσποινα,
Κεχαριτωμένη, τὴν σὴν ἀντίληψιν
ἐξαιτούμεθα οἱ μέλλοντες
Δημητρίου χάριν τὴν ἀνύστακτον.

ᾠδὴ ε΄. Φώτισον ἡμᾶς.

Ἄριστε Χριστοῦ
στρατιῶτα, ὁ τῇ λόγῃ σου
πρεσβειῶν συντριβῶν ἔπαρσιν ἐχθρῶν,
διαφύλαττε ἡμᾶς αὐτῶν ἀπήμονας.

Λόγγευσον ἡμῶν
πάθη λόγῃ σου, Δημήτριε,
ἐπιβούλους, ὡς ἐλόγγευσας ἐχθροὺς
τῆς λαμπρῶς Θεσσαλονίκης εὐφημούσης σε.

ᾠς τοῦ Δαμαλᾶ
Ἐπισκόπου ἀνυμνοῦντές σε
ἐκ δουλείας, Μάρτυς, ἐλευθερωτὴν
ἐκδεχόμεθα τὴν χάριν σου, Δημήτριε.

Θεοτοκίον.

Τεῖχος ἀρῶραγῆς
προστασίας τῶν προσφύγων σου,
περιτείχισον ἡμᾶς σῆ ἀγωγῇ,
Δημητρίου Μυροβλύτου παρακλήσεσι.

ᾠδὴ στ΄. Τὴν δέησιν.

Ῥῶς ἔσωσας τὸν αὐτομεμφόμενον
 ἐκ δουλείας Δαμαλᾶ Ἱεράρχην
 δι' ἀπληστίαν πεσόντα εἰς χεῖρας
 ἐχθρῶν ἀπίστων, τρισμάκαρ Δημήτριε,
 ἀπελευθέρωσον ἡμᾶς,
 αἰχμαλώτους παθῶν, ἰκεσίαις σου.

Νοσήσαντας ἐκ τῆς ἐκζητήσεως
 περιττῶν τῆς χάριτός σου προσφύγων
 ταχὺ θεράπευσον, Θεσσαλονίκης
 θεραπευτά, μυροβλύτα Δημήτριε,
 τῆς ἀγαπήσεως Χριστοῦ
 τῆς πτωχείας φαρμάκῳ ἰκέτας σου.

Ἐκλύτρωσαι τῆς δουλείας ἅπαντας
 καταφεύγοντας τῇ σῇ προστασίᾳ
 ὡς Δαμαλᾶ Ἱεράρχην, ὃν ξένως
 ἐπὶ τοῦ πώλου τοῦ ἵππου σου ἔθηκας
 καὶ ὃν μετήνεγκας καλῶς
 εἰς τὴν πόλιν σοῦ τάφου, Δημήτριε.

Θεοτοκίον.

Ἰλέωσαι σὸν Υἱὸν τοῖς δούλοις σου
 Μήτηρ Κεχαριτωμένη, τοῖς πίστει
 νῦν Δημητρίου τιμῶσι τοὺς ἄθλους,
 τοῦ Μυροβλύτου καὶ Μεγαλομάρτυρος,
 ἐλευθερώσαντος ταχὺ
 Δαμαλᾶ ἐκ δουλείας Ἐπίσκοπον.

Διάσωσον,
 ὡς Δαμαλᾶ τὸν Ἐπίσκοπον ἐκ δουλείας,
 τοὺς προφέροντας εὐλαβῶς σὴν κλῆσιν, Δημήτριε,
 παθῶν ἐν δουλείᾳ κατακειμένους.

Ἀχραντε,
 ἢ διὰ λόγου τὸν Λόγον ἀνερμηνεύτως
 ἐπ' ἑσχάτων τῶν ἡμερῶν τεκοῦσα, δυσώπησον
 ὡς ἔχουσα μητρικὴν παρῶρησιαν.

Αἴτησις καὶ τὸ Κοντάκιον.
Ἦχος β΄. Τοῖς τῶν αἱμάτων σου.

Μεγαλομάρτυς Κυρίου, Δημήτριε,
ὁ Δαμαλᾶ ἐκ δουλείας Ἐπίσκοπον
ἐλευθερώσας, ἡμᾶς ἐλευθέρωσον
τῆς ἀπληστίας τοῦ πάθους σῆ χάριτι
πρὸς μόνον τῶν ἀναγκαίων ἐκζήτησιν.

Προκείμενον. Ἦχος δ΄. Θαυμαστός, ὁ Θεός, ἐν τοῖς Ἁγίοις Αὐτοῦ.
Στίχος. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ Αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.

Εὐαγγέλιον· Κατὰ Ἰωάννην (Κεφ. ιε΄ 17-27, ιστ΄ 1-2).
Ζῆτει εἰς τὴν Λειτουργίαν τοῦ ἁγίου Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου.

Δόξα.

Ταῖς τοῦ Ἀθλοφόρου
πρεσβείαις, Ἐλεῆμον,
ἡμᾶς τῆς ἀπληστίας
ἐλευθέρωσον πάθους.

Καὶ νῦν.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου
πρεσβείαις, Ἐλεῆμον,
ἐξάλειψον τὰ πλήθη
τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Προσόμοιον. Ἦχος πλ. β΄. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Στίχος. Ἐλεῆμον, ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου καὶ
κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρῶν Σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Μάρτυς γενναιότατε,
τῆς στρατιᾶς τοῦ Κυρίου
στρατιῶτα ἔνδοξε,
θαυμαστὲ Δημήτριε,
ὁ Ἐπίσκοπον
ὄντα αἰχμάλωτον
ἀπελευθερώσας
τῇ μαρτυρικῇ σου χάριτι,
ἀπελευθέρωσον
ἀπληστίας πάθους τοὺς σπεύδοντας
σῆ χάριτι καὶ ἴθυνον
ἀναγκαίων πρὸς ἀποζήτησιν
μόνον, Μυροβλύτα,
τοὺς θέλοντας βιώσαι ταπεινῶς

Χριστοῦ πτωχείαν, τὴν σώζουσαν
ἀληθῶς, μακάριε.

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου.....

Ῥδὴ ζ΄. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Εὐσταλὲς στρατιῶτα
στρατιᾶς τοῦ Ὑψίστου,
σεπτὲ Δημήτριε,
τοὺς ἐπικαλομένους
τὸ θεῖον ὄνομά σου
ἐξ ἐχθρῶν ἐλευθέρωσον
δουλείας ὡς Δαμαλᾶ
ποτὲ τὸν ἀρχιθύτην.

Λῦσον τῶν ἰκετῶν σου
τὰ δεσμὰ τῆς δουλείας,
σεμνὲ Δημήτριε,
μετὰ τῆς ἁμαρτίας,
ὁ ἐξ αἰχμαλωσίας
Δαμαλᾶ λυτρωσάμενος
τὸν Ἱεράρχην, θερμῶς
καθικετεύσαντά σε.

Ἐλευθέρωσον πάντας
ἐκ δεινῆς ἀπληστίας
τοὺς σοὶ προσφεύγοντας,
Δημήτριε ἀλκίφρον,
ὡς τὴν Θεσσαλονίκην
ἐξ ἐχθρῶν, Μάρτυς ἄριστε,
ἥσπερ ἐλευθερωτῆς
καὶ πολιοῦχος πέλεις.

Θεοτοκίον.

Υπερῦμνητε Μῆτερ,
δυσθυμίας καὶ βλάβης
ἀπελευθέρωσον
ἡμᾶς τοῦ Δημητρίου
εὐχαῖς, τοῦ Μυροβλύτου,
σὲ λαμπρῶς μακαρίζοντας
ὡς ἐκ φθορᾶς τῶν βροτῶν
λυτρώσεως αἰτίαν.

ᾠδὴ η΄. Τὸν Βασιλέα.

Θεσσαλονίκης
 ἐλευθερίας ἡγήτορ
 καὶ ταχὺς λυτρωτὴς αἰχμαλώτων
 πέλεις, Μυροβλύτα
 Δημήτριε, ἀλκίφρον.

Ἐκ τῆς δουλείας
 σὸν ὁ ἀρπάσας ἰκέτην,
 Δαμαλᾶ Ἰεράρχην, συντήρει
 ἐλευθέρους, Μάρτυς,
 τοὺς σὲ ὑμνολογοῦντας.

Ῥῦσαι μανίας
 τοῦ πονηροῦ σοὺς ἰκέτας,
 Γαβριὴλ ὡς ἐρῶύσω δουλείας
 Δαμαλᾶ ἐπόπτην,
 Δημήτριε παμμάκαρ.

Θεοτοκίον.

ᾠς τῶν μερόπων
 χαρᾶς αἰτίαν σὲ πάντες
 μεγαλύνομεν, Θεογεννῆτορ,
 Κεχαριτωμένη,
 τοῦ Δημητρίου σθένος.

ᾠδὴ θ΄. Κυρίως Θεοτόκον.

Τοὺς σοὺς ἰκέτας τήρει
 ἄσινεῖς ἐχθίστου
 ἐπιβουλῆς, Μυροβλύτα Δημήτριε,
 ὁ Γαβριὴλ τῆς δουλείας ἐχθρῶν ῥυσάμενος.

Ἥ χάρις σου ἐν δίναις
 σπεύδει βοηθῆσαι
 τοῖς σοῖς ἰκέταις, ἀλκίφρον Δημήτριε,
 ὡς Γαβριὴλ, ἐκ δουλείας ὄν ἠλευθέρωσας.

Σωτὴρ τοῦ Ἐπισκόπου
 Δαμαλᾶ, στερόρόφρον,

τὸν ἐν δουλείᾳ παθῶν ἐλευθέρωσον
τῆς χάριτός σου ἰκέτην θερόν, Δημήτριε.

Θεοτοκίον.

Χριστοῦ μὴ διαλείπης,
Κεχαριτωμένη,
ὑπὲρ ἡμῶν δεομένη, Μητρόθεε,
τῶν ὑμνητῶν Δημητρίου Μεγαλομάρτυρος.

Ἄξιόν ἐστι....**καὶ τὰ παρόντα Μεγαλυνάρια.**

Ως ἀπλευθέρωσας θαυμαστῶς
ἐκ δεινῆς δουλείας
τὸν Ἐπίσκοπον Δαμαλᾶ,
σὲ παρακαλοῦντα,
ἡμᾶς δεδουλωμένους
τῇ ἁμαρτίᾳ, Μάρτυς,
σῶσον, Δημήτριε.

Λόγῃ τὴν πλευρά σου, Μάρτυς, τρωθεὶς
καὶ ταῖς σαῖς ῥανίσι
τῶν αἱμάτων πορφυρωθεὶς,
μυροχεῦμον, θεῖε
Δημήτριε, ἐπόφθης
ἀδάμαστος ὀπλίτης
Κτίστου τῆς πίστεως.

Χαίρει προστασία σου ἀκλινεῖ
ἡ Θεσσαλονίκη,
ἀντιλήπτωρ ἧς καὶ φρουρὸς
ἄγρυπνος ὑπάρχεις,
Δημήτριε στερῶφόρον,
τῆς πίστεως Κυρίου
Μάρτυς μεγάλαθλε.

Χαίροις, διασῶστα τοῦ Δαμαλᾶ
ἐξ αἰχμαλωσίας
Ἀρχιποίμενος Γαβριήλ,
χαίροις, Μυροβλύτα
Δημήτριε, ὁ ῥύστης
τῶν ἐπικαλουμένων
σὲ πάσης θλίψεως.

Σὲ Χριστὸς ἐδόξασε θαυμαστῶς
τῇ μυροβλυσίᾳ
θείου τάφου σου, ἄθλητὰ
τοῦ Χριστοῦ ἀνδρεῖε,
Δημήτριε, καὶ ῥύστην
ἐν τοῖς κινδύνοις πάντων
ἔδειξε πρόμαχον.

Γαβριήλ, Ἐπόπτην τοῦ Δαμαλᾶ
ἐξ αἰχμαλωσίας
ἐπὶ νώτου μετενεγκῶν
ἵππου σου εἰς πόλιν
τῶν Θεσσαλονικέων,
Δημήτριε, παθῶν με
ἀπελευθέρωσον.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί,
Πρόδρομε Κυρίου,
Ἀποστόλων ἢ δωδεκάς,
οἱ Ἅγιοι πάντες,
μετὰ τῆς Θεοτόκου
ποιήσατε πρεσβείαν
εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Τὸ Τρισάγιον καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον. ᾠχος γ΄.

Μέγαν εὗρατο ἐν τοῖς κινδύνοις
σὲ ὑπέρμαχον ἢ οἰκουμένη,
Ἄθλοφόρε, τὰ ἔθνη τροπούμενον.
Ὡς οὖν Λυαίου καθεῖλες τὴν ἔπαρσιν
ἐν τῷ σταδίῳ θαρρῦνας τὸν Νέστορα·
οὕτως, Ἅγιε Μεγαλομάρτυς Δημήτριε,
Χριστόν, τὸν Θεόν, ἰκέτευε,
δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἔτερον. ᾠχος πλ. α΄. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Εὐσεβῶν διασῶστα, στερῶρὲ Δημήτριε,
ἐπὶ τῶν νώτων σοῦ ἵππου
τοῦ Δαμαλᾶ, Γαβριήλ,
τὸν Ἐπίσκοπον, αἰχμάλωτον ὑπάρχοντα,
ἀπηλευθέρωσας ταχὺ
θαυμαστῶς μετενεγκῶν

εἰς πόλιν Θεσσαλονίκης,
ὁ ἑπακούων τῶν πίστει
καταφευγόντων τῇ σῇ χάριτι.

Ἐκτενῆς καὶ Ἀπόλυσις, μεθ' ἣν ψάλλομεν τὸ ἐξῆς·

Ἦχος β΄. Ὅτε ἐκ τοῦ Ξύλου.

Μάρτυς, ταπεινὸν τοῦ Δαμαλᾶ,
τὸν αὐτομεμφόμενον, μάκαρ,
ἀφρόνως ὡς ζητητὴν
τῶν πολλῶν, Ἐπίσκοπον,
στερῶρὲ Δημήτριε,
τῆς δουλείας ῥυσάμενος
καὶ Θεσσαλονίκης
φέρων εἰς τὸν Οἶκόν σου
αὐτόν, ὃ θαύματος
ξένου, ἐλευθέρωσον πάντας
τῆς παθῶν δουλείας καὶ σῶσον
τὰς ψυχὰς τῶν ἐπικαλουμένων σε.

Δέσποινα, πρόσδεξαι
τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου
καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς
ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου
εἰς σὲ ἀνατίθμι,
Μῆτερ τοῦ Θεοῦ,
φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

Δίστιχον.

**Δημήτριε, ταχέως ἐλευθέρωσον
παθῶν τὸν προσπίπτοντά σοι Χαραλάμπη.**

ΤΕΛΟΣ

ΚΑΙ ΔΟΞΑ

ΤΩ ΜΟΝΩ ΑΛΗΘΙΝΩ

ΘΕΩ ΗΜΩΝ

Ἀριθμ. Καταλ. Π 862 / 20 - 5 - 21

**ΕΨΧΟΥ, ΔΗΜΗΤΡΙΕ, ΜΥΡΟΒΛΪΤΑ ΜΑΡΤΥΣ,
ΥΠΕΡ ΎΓΙΕΙΑΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ, ΜΑΡΙΑΣ,
ΜΙΧΑΪΛ, ἈΝΔΡΕΟΥ,
ΣΥΖΪΓΩΝ ΚΑΙ ΤΕΚΝΩΝ.**